

ПРИКАЗКИ ОТ XII ДОМ

ХУЛИ ЛЕОНИС
Божествената
майка

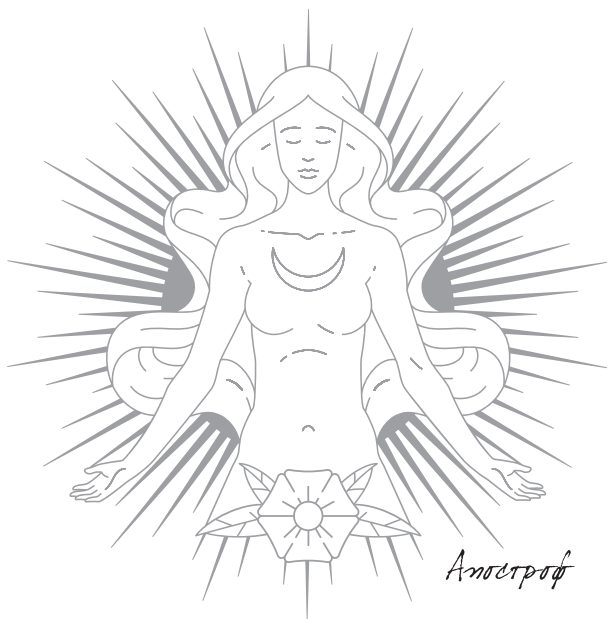

БОЖЕСТВЕНИТЕ ТАЛАНТИ

ПРИКАЗКИ ОТ XII ДОМ

ХУЛИ ЛЕОНИС

Божествената майка

БОЖЕСТВЕНИТЕ ТАЛАНТИ

София, 2024

Хули Леонис
Божествената майка

- © Хули Леонис, автор, 2024
- © Яна Аргиропулос, дизайн на корицата, 2024
- © Ивайла Пеева, оформление на корицата, 2024
- © Апостроф – запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пбъблишинг“ ООД, 2024

ISBN 978-619-7754-04-9

ПРЕДГОВОР

Връцете си гържите много специална книга. Тя ми е много скъпа и я споделям с вас с огромна радост и вълнение. Това е книга, посветена на връзката с майката – както биологичната, така и Божествената.

Целта е да ви помогна да разберете колко различни могат да бъдат връзките с майките ни и едновременно с това да ви покажа, че всяка една връзка може да е правилната и ценната за детето.

Когато разбра, че пиша книга с такава тематика, една приятелка ми каза: „Аз няма да я чета, защото ще ми вмениш, че съм лоша майка!“ Давам този пример, защото съм убеден, че след като една майка прочете тази книга, ще разбере, че е най-правилната майка за детето си и му е дала точно това, от което то се нуждае.

Дори ще разберете, че сте се справили чудесно и сте дали достатъчно. Просто до момента никой не ви е казвал какво точно се очаква от вас. Сега вече ще имате тази информация и вярвам, че тя ще ви изпълни с лекота и осъзнатост.

Искам да дам още едно пояснение, което може да затрудни читателя. За да разберете написаното, е

добре да познавате позицията на вашата рождена Луна в астрологичната ви карта. Това се проверява лесно в интернет, защото има много програми, които бързо могат да ви дадат отговора. Невинаги е необходим и часът на раждане, защото Луната сменя знака си на два дена и половина, но ако все пак сте родени около този момент на смяна на знака, за вас ще е важно да знаете и часа си на раждане.

Когато четете главата, посветена на гадена Луна, тя се отнася до вашата майка и връзката ви с нея, затова и главният герой е поставен в ролята на детето.

Ако искате да разберете как ви вижда вашето дете, трябва да знаете къде се намира неговата рождена Луна. Ще ви бъде много интересно как различните ви деца ви виждат различно, а понякога не е така – виждат ви по един и същ начин.

Това е един изключителен наръчник по себепознание, който може да ви даде отговори на въпроси, за които дори не сте се замисляли. Сигурен съм, че след като прочете книгата, всяка една майка ще разбере, че е най-добрата и най-правилната за детето си, и това осъзнаване ще ѝ даде лекота и мир в душата.

Пожелавам ви вълнуващо пътешествие в света на Божествената майка.

ХУЛИ ЛЕОНИС
2024 г.

ВЪВЕДЕНИЕ

Божествената майка беше заря от емоции, която искаше да погали всички и да ги направи по-спокойни, по-обичани, по-щастливи. И независимо че светлината беше пред очите им, хората не я виждаха. Те се бяха вторачили надолу. Гледаха материалните неща. Но този поглед беше насочен така, защото хората бяха повярвали, че няма любов, и именно взирането в материалното я заместваше в живота им.

Божествената майка толкова много искаше да ги погали и да им припомни, че са обичани, но някак между нея и хората имаше невидима бариера, през която тя ги виждаше, но те нея не.

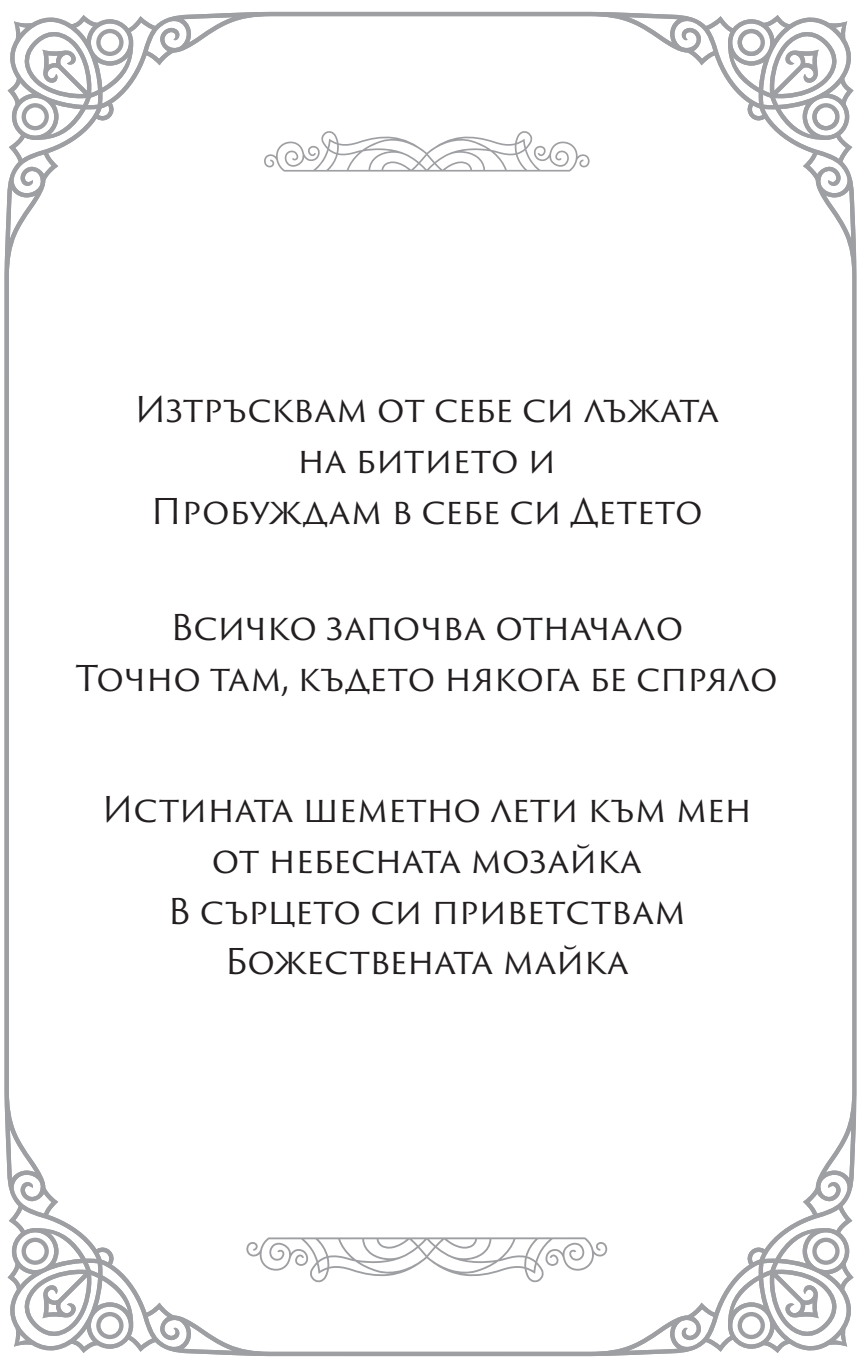
Божествената майка очаква децата си и иска да им покаже, че има една голяма любов, която чака точно тях, но за нея те трябва да положат усилия – да вдигнат погледа си и да я потърсят, да я видят, да я разпознаят и да я приемат като част от себе си.

Законите на Земята такива, каквито са в момента, не са тези закони, с които е свикнала да живее душата. Душата носи връзката с Любовта и с Божествената майка, преди да слезе на Земята. Но когато го направи, тя попада в една друга реалност с други закони, силно манипулирани и контролирани от нис-

кия астрал. Това са законите на страха. Именно те късам връзката с любовта и Божествената майка.

От хората зависеше да премахнат тази преграда, да се преборят със страховете си и отново да се свържат.

Божествената майка чака. Тя е готова да се завърне.

ИЗТРЪСКВАМ ОТ СЕБЕ СИ ЛЪЖАТА
НА БИТИЕТО И
ПРОБУЖДАМ В СЕБЕ СИ ДЕТЕТО

ВСИЧКО ЗАПОЧВА ОТНАЧАЛО
ТОЧНО ТАМ, КЪДЕТО НЯКОГА БЕ СПРЯЛО

ИСТИНАТА ШЕМЕТНО ЛЕТИ КЪМ МЕН
ОТ НЕБЕСНАТА МОЗАЙКА
В СЪРЦЕТО СИ ПРИВЕТСТВАМ
БОЖЕСТВЕНАТА МАЙКА

ДЕТЕТО В НАЙ-ТЪМНАТА СТАЯ НА ПОДСЪЗНАНИЕТО

Беше тъмно. Не разбираше как се бе озовала на това място. Беше пусто, страшно и самотно. Спомняше си, че беше последвала другото дете, брат си, и то я беше завело там.

Майка им ги беше изпратила „по дяволите“, защото беше недоволна от живота си, от мъжа си, от себе си, от семейството, което беше създавала.

„Явно тук живеят дяволите“ – помисли си тя. Не ѝ се струваше страшно, но беше много тъмно и самотно, а тя беше само на 4 годинки и не можеше добре да си обясни какво се случва. Просто знаеше, че трябва да е там, защото майка ѝ така ѝ беше казала.

Баща ѝ го нямаше. Него постоянно го нямаше. Тя знаеше, че е пияница и че тормози семейството, независимо че по-скоро беше отсъстващ. Беше избрал да отсъства, защото не знаеше как да се включи, пък и жена му енергийно го прогонваше.

Именно жената, майка на момиченцето, идваше в тъмното от време на време и момиченцето беше убедено, че майка му много го обича, защото прекосяваше света и минаваше през дяволите, за да го

види. Е, да, оставаше за малко и после пак си тръгваше, но какво да се прави. Момиченцето знаеше, че животът е тежка война, и го беше приело. Тази мисъл му даваше спокойствие, докато си живееше в изолираната тъмнина.

В тъмното имаше и друго дете, по-голямо. То правеше компания на момиченцето за известно време, но после изчезна. Момиченцето не разбра къде отиде това другото дете, но беше убедено, че някой нарочно го е отвлякъл и го е отнел от него, защото иначе то никога не би си тръгнало. Момиченцето не беше чувало за свободна воля, затова не я познаваше и не я уважаваше.

Един ден някой отвори вратата и оттам се видя светлина. Беше ослепителна. Някой я попита защо седи в тъмното и я покани да излезе. Тя запищя от страх и от болка и се скри в най-тъмната част на стаята. Толкова страшна ѝ се струваше светлината, пък и не я познаваше, не можеше да ѝ се довери. Друго си беше в тъмното. Там нищо не се виждаше и това създаваше усещане за познато, спокойно, уютно. Усещаше, че контролира тъмнината или поне така се надяваше. В нищо не беше сигурна и за да не си личи, говореше категорично и на висок глас. Все едно имаше на кого...

„Колко съм смела – мислеше си момиченцето. – Дори и да се появи най-страшното чудовище или най-големият ми враг, аз няма да го видя в тъмното

и няма да се уплаша.“ Ставаше му приятно, когато си мислеше така.

Момиченцето се имаше за смело, ъправно и силно. Владееше мрака. Или той владееше него. Не беше сигурно. Е, да, не знаеше къде ходи и накъде отива, но му беше спокойно, защото това просто нямаше значение, все си беше в тъмното.

Не си спомняше колко време беше прекарало в тази стая. Може би бяха дни, може би години или десетилетия. Това не го интересуваше, защото то си беше все същото. През това време някакви хора се опитваха да влязат, но никой не можеше да остане дори за минута, защото мракът беше непрогледен. То обаче беше свикнало с него и се чувстваше като у дома си.

И тъй като момиченцето не виждаше нищо и не разбираше нищо, защото нямаше кой да му го покаже, то си имаше своя представа за света. В тази представа имаше хубаво семейство, мъж, дете, щастливи отношения с близките. Дори когато си ги представяше, говореше на въображаемите си близки с мил и благ тон и се радваше самò на себе си колко е щастливо. Постепенно илюзията се превърна в единствената му реалност, а съзнанието му напълно се замъгли. С времето девойката забрави коя е, забрави какво прави, за какво живее и единственото, което ѝ оставаше, беше тази фантасмагория, която по детски си беше измислила.

Но ù беше тъжно и самотно. Липсваше ù всичко, но тъй като не беше го имала, не можеше да го дефинира. Майка ù отдавна беше спряла да ходи при нея. Другото дете също. Надяваше се татко ù да се сети и да намине. Всеки ден се надяваше. И един ден стана чудо – вратата отново се отвори...

КАК ЗАПОЧНА
ВСИЧКО?

НА КОЛЕДА СЕ СЛУЧВАТ ЧУДЕСА...

Тази година беше особена. Не усетих как сме стигнали до Коледа. Стори ми се, че след много напрегнати работни дни просто един ден по новините казаха, че е Бъдни вечер. Не се чувствах в празнично настроение. Имах нужда да си почина и да се наспя. Не исках да се събирам с никого и не ми се празнуваше. Искаше ми се да остана сам и да събера енергията си. Имаше и толкова много неща, за които да мисля. Имах нуждата да се отделя малко и да си събера мислите, да помисля за това докъде бях стигнал и накъде исках да продължа.

Колкото и да спях, някъде към 12 часа на обяд се събудих и се чувствах отпочинал. През последните години декември беше топъл. Харесваше ми. Някога, когато бях дете, това беше времето, характерно за края на септември, а сега дори на Нова година беше приятно и меко.

Реших да се разтърча в гората. Знаех, че или ще има малко хора, или няма да има никого. Запаших колата и след 20 минути бях на моето място. Нямахе никого около мен. Сложих си слушалките в ушите, пузнах си любимата музика и тръгнах на разходка. Бях взел една голяма пръчка, която по принцип носех в кола-

та си, и се подпирях тромаво на нея. Гората беше мистична и приветлива. Едва се влачех по пътека-та и тежко-тежко се подпирях на пръчката, докато гледах нагоре към дърветата, които ме обграждаха. Пеех си песента наум, но може би не е било само наум, защото усещах, че напрегам гласа си, но не се чувах. Изведнъж усетих, че зад мен има някого. Обърнах се в недоумение и видях как един мъж вървеше след мен с моята скорост – нито се доближаваше, нито се отдалечаваше. В подобна ситуация бих се стреснал, но точно днес вътрешният ми свят беше по-важен от външния и го игнорирах. След малко той се изравни с мен, кимна ми и аз му отвърнах.

В гората има храм и видях, че той се беше запътил към него. За моя изненада храмът беше отворен. Реших, че и аз ще го посетя, но исках да остана за малко със себе си. Подминах храма и се спуснах по пътя вдясно от него.

Стигнах до една срутена къща. Беше останала само вратата. Имах чувството, че много пъти съм бил на това място. Една от стените не беше толкова разрушена и реших да седна на нея и да изчакам мъжът да излезе от храма, за да го посетя аз.

Не се случи точно както очаквах. Вратата, която стоеше права, сякаш в нищото, се отвори и от нея излезе Лилим.

– Какво правиш? – попита ме тя.

– Ами не виждаш ли? Почивам си! – равнодушно ѝ

отговорих аз, защото не очаквах да я срещна и нямах усещането, че искам да знам нещо от нея в този момент. Просто бях уморен и исках да си почина.

– Ама няма време за почивка – отвърна Лилит, прочела мислите ми.

– Но как така? – сонях се аз.

– Нали дойде в гората, за да разбереш какво се е случило с Божествената майка? – нетърпеливо заговори Лилит.

– Така е, но се надявах просто да си поседя сред гърветата и да получа прозрение. Ти за прозрението ли си дошла?

– Разбира се! – дяволито отвърна Лилит.

– И какво е то? – попитах.

– Стани, ела до мен и ще ти го прошепна в ухото – смигна ми Лилит.

Невъзмутим се изправих и се доближих до нея. Наведох се в очакване да започне да говори. В този момент Лилит ме хвана за ръката и с едно ловко движение се хвърли към вратата. Не бях готов за ново приключение, но усещах, че имам нужда от него и без него не бих могъл да продължа напред.

Хули Леонис
БОЖЕСТВЕНАТА МАЙКА

Редактор *Петя К. Димитрова*
Дизайн на корицата *Яна Аргиропулос*
Оформление на корицата *Ивайла Пеева*
Коректор *Цветана Нинкова*
Предпечат *Ивайла Пеева*

Българска. Първо издание.
Формат 84x108/32
Печатни коли 14
ISBN 978-619-7754-04-9

Издава

Апостроф

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, бул. „Васил Левски“ № 31
тел.: 02/ 943 87 16
e-mail: books@apostrof.bg
Книгите на „Апостроф“ може да закупите
от www.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

В тази книга Хули Леонис ни разказва за взаимоотношенията със собствената ни майка. Показва ни колко различни могат да са връзките с нея и как ние всъщност имаме най-точната майка за себе си, която ни помага да научим най-важните за нас уроци. Но за да разберем, че всичко в отношенията с майка ни е наред, трябва да отворим съзнанието си и да погледнем отвъд социално установения модел за връзка. Тази книга ще ви помогне именно в това начинание.

В ръцете си държите един изключителен ръчник по себепознание, който ще ви поведе на вълшебно пътешествие и ще ви даде отговори на въпроси, за които дори не сте се замисляли.

Готови ли сте да опознаете себе си чрез собствената си майка и да разберете, че притежавате божествена връзка с нея, за която не сте и предполагали? А готови ли сте да се запознаете и с Божествената майка? Защото Божествената майка е готова за вас и ви очаква.

Цена: 20 лв./10.25 €

9 786197 754049